

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE oraz załącznika I ust. 1 lit. a) akapit drugi i załącznika I ust. 1 lit. b), d), f), h) i i) do tej dyrektywy, a w każdym razie nie informując o tym Komisji, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 54 ust. 1 wspomnianej dyrektywy;
- nałożenie na Republikę Bułgarii zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE z powodu naruszenia obowiązku poinformowania Komisji o środkach transpozycji dyrektywy 2009/73/WE okresowej kary pieniężnej w wysokości 8 448 EUR dziennie, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do ustanowienia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 13 maja 2013 r. — Peter Flood przeciwko Health Service Executive

(Sprawa C-255/13)

(2013/C 189/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peter Flood

Druga strona postępowania: Health Service Executive

Pytanie prejudycjalne

Czy ubezpieczonego obywatela państwa członkowskiego („pierwszego państwa członkowskiego”), ciężko chorego od jedenastu lat w wyniku poważnego schorzenia, którego objawy po raz pierwszy wystąpiły, gdy osoba ta zamieszkiwała w

pierwszym państwie członkowskim, ale była na wakacjach w innym państwie członkowskim („drugim państwie członkowskim”), należy uważać za „przebywającego” w tym drugim państwie członkowskim przez ten okres dla celów albo art. 19 ust. 1, albo art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 883/2004⁽¹⁾, jeśli zainteresowana osoba została faktycznie zmuszona do fizycznego pozostania w tym państwie członkowskim przez ten okres ze względu na swoją poważną chorobę i dogodną bliskość specjalistycznej opieki medycznej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 13 maja 2013 r. — Sevda Aykul przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-260/13)

(2013/C 189/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sevda Aykul

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wynikający z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/126/WE⁽¹⁾ obowiązek wzajemnego uznawania praw jazdy wystawionych przez państwa członkowskie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu Republiki Federalnej Niemiec, zgodnie z którym prawo do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech musi zostać odebrane w drodze administracyjnej, jeżeli posiadacz zagranicznego prawa jazdy prowadzi na jego podstawie w Niemczech pojazd mechaniczny pod wpływem nielegalnych narkotyków i w konsekwencji zgodnie z przepisami niemieckimi traci zdolność do kierowania?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, to czy stosuje się to również do sytuacji, gdy państwo wystawiające, powiadomione o kierowaniu pod wpływem narkotyków, pozostaje bezczynne i stąd nadal występuje zagrożenie pochodzące od posiadacza zagranicznego prawa jazdy?

- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej, to czy Republika Federalna Niemiec może uzależnić przywrócenie prawa do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech od spełnienia krajowych warunków przywrócenia tego prawa?
- 4) a) Czy zastrzeżenie zachowania zasady terytorialności w prawie karnym i policyjnym na podstawie art. 11 ust. 2 dyrektywy 2006/126/WE może uzasadniać działanie państwa członkowskiego na podstawie przepisów dotyczących praw jazdy zamiast państwa wystawiającego? Czy zastrzeżenie to dopuszcza na przykład następcze

odebranie prawa do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech w drodze środka zabezpieczającego o charakterze karnym?

- b) Jeżeli na pytanie 4a udzielona zostanie odpowiedź twierdząca, to czy uwzględniając obowiązek uznawania, do przywrócenia prawa do posługiwania się zagranicznym prawem jazdy w Niemczech jest właściwe państwo członkowskie nakładające środek zabezpieczający czy państwo wystawiające?

(¹) Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.Ź. L 403, s. 18).